అగ్గిపుల్ల

- నందుల సుశీలాదేవి

(1978 ఆంధ్రజ్యోతి వారపత్రిక దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక నుంచి)

"**దీర్ఘ సుమంగళీభవ, శీఘ్రమేవ సుపుత్ర ప్రాప్తిరస్తు**" నిండుగా దీవిస్తున్న అత్తగారిని కళ్ళెత్తి చూసింది సులోచన.

మెడ తిరగని నగలతో, నిండైన పచ్చటి విగ్రహం. దోసెడు వెడల్పంచు పట్టుచీరలో ఆవిడ సాక్షాత్తూ పార్వతీదేవిలా కనిపించింది.

భర్త చిటికెన వేలు పట్టుకుని కుడిపాదం ముందు పెట్టింది సులోచన.

సుభద్రమ్మ మేడ అంతా హడావుడిగా వుంది. ఆవిడ ఏకైక కుమారుడు నవ వధువుతో గృహప్రవేశం చేశాడు.

ఆడవాళ్ళ పట్టుచీరల గలగలలతో, పిల్లల హడావుడితో ఇల్లంతా మారుమ్రోగిపోతోంది.

గృహప్రవేశం పీటలమీదనుంచి లేచి లోపలకు వెళ్ళింది సులోచన.

పట్టు తివాసీమీద మోకాలిపైన తలవాల్చుకుని కూర్చుంది సులోచన.

చుట్టూ ఆడవాళ్ళు రకరకాల వ్యాఖ్యానాలు చేస్తున్నారు.

"కట్నకానుకలకు ఆశించకుండా రూపాన్ని చూసుకుంది సుభద్రమ్మ."

"అసలు ఆవిడది దొడ్డ మనస్సు. పుత్తడి బొమ్మలా పెళ్ళికూతురు కనపడేసరికి పేదయింటి ఆడపడుచని సంశయించకుండా కొడుక్కు చేసుకుంది."

"చేతి చలవ తల్లి మా సుభద్ర. ఇంత కలిమి వున్నా భేషజం అనేదే లేదు."

అత్తగారి పట్ల గౌరవాభిమానాలతో మనసంతా తడిసిపోయింది సులోచనకు.

తన జీవితంలో ఊహించని రీతిలో అదృష్టదేవత తనను అందలం ఎక్కించింది.

చేతికున్న బంగారు గాజులు మెరిసిపోతుంటే తన చెయ్యి తనకే మరి మరీ చూడాలనిపిస్తోంది.

"ఆ అడ్డు కూడా ఈ రోజే తీర్చేస్తోందిటగా సుభద్ర. అందరికీ రాత్రికి పట్టు రవికెల గుడ్డలూ, వెండి కుంకుమ భరిణలూ పంచి పెడ్తుందటగా."

దూరంగా కూర్చుని మాట్లాడుకుంటున్న వాళ్ళ కంఠ స్వరాలు సులోచన మనస్సులో గిలిగింతలు పెడ్తున్నాయి.

మనస్సులో వరుని రూపం మెదిలింది.

తల్లిలాగా పచ్చని పసిమితో, సున్నితంగా రాకుమారుడిలాగా వుండే వరుని రూపం ఆ కన్నె హృదయాన్ని రాగరంజితం చేసింది.

"అమ్మాయ్ సులోచనా?"

చటుక్కున లేచింది సులోచన.

"అస్తమానూ అట్లా లేవకు తల్లీ. నాకు రవి ఎంతో, నువ్వూ అంతే. అత్తలో అమ్మను చూడాలి. సరేకాని బట్టలు మార్చుకుంటావా? భోజనాలు వడ్డించేస్తున్నారు చూడు. మొహం అంతా ఎట్లా వాడిపోయిందో."

అత్తగారిని అనుసరించింది సులోచన.

మధ్యాహ్నం రవీంద్ర గదిలో సులోచనను కాసేపు పడుకోమని చెప్పి బంధువులను పంపే సన్నాహంలో పడిపోయింది సుభద్రమ్మ.

ఎండ నెమ్మదిగా జారిపోతోంది.

వాతావరణం చల్లబడుతోంది.

సులోచన ఆలోచనలు క్రమంగా వేడిని పుంజుకుంటున్నాయి.

మెత్తటి దిండులో కన్నులు గట్టిగా మూసుకుంది.

ఏదో తెలియని ఆందోళన, లజ్జా శంకలతో కూడిన ఆనందం ఆమె మస్తిష్కమంతటా నిండిపోయింది.

ఆలోచనా జాలర్ల నుంచి తప్పించుకుంటూ చెప్పుల చప్పుడు విని చప్పున తలెత్తింది.

ఎదురుగా తెల్లటి పట్టుబట్టలలో రవీంద్ర నిలబడి వున్నారు. సులోచన తత్తరబాటుగా లేచి నిలబడింది.

రవీంద్ర ఏదో చెప్పబోయాడు.

అంతలోనే ఆ ప్రయత్నం మాని మరుక్షణం బుక్ షెల్ఫ్‌లో తనకు కావాల్సిన పుస్తకం తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

ఆర్భాటంగా సాయంత్రం వేడుకలు మొదలయ్యాయి.

సుభద్రమ్మ ఇంట పేరంటానికి పిలవక్కరలేకుండానే విపరీతంగా పేరంటాళ్ళు వస్తారు.

పెట్టుపోతలు ఘనంగా వుంటాయి. అంతకుమించి ఆమె ప్రతి వ్యక్తినీ ఆప్యాయంగా పలకరించే తీరు అందర్నీ ఆకర్షించుతుంది.

పేరంటాళ్ళందరూ వెళ్ళిపోయిన తర్వాత రవీంద్రతో సులోచన ఒంటరిగా మిగిలిపోయింది.

రవి చాలాసేపు చికాగ్గా పచార్లు చేశాడు.

సులోచన నిశ్శబ్దంగా గది మధ్యలో నిలబడిపోయింది. క్షణాలు మౌనంగా దొర్లిపోతున్నాయి.

రవీంద్ర నిట్టూరుస్తూ వెనుదిరిగాడు.

"సులోచనా బలిపశువు అనేమాట విన్నావా?"

సులోచన గుండెలు ఝల్లుమన్నాయి.

రవీంద్ర నెమ్మదిగా ఆమెను సమీపించాడు.

"ఈ పెళ్ళి మా అమ్మ బలవంతం వల్ల జరిగింది. అమ్మ పట్టుదల వల్లనే నేనీ సంబంధానికి ఒప్పుకున్నాను."

సులోచన అయోమయంగా అతనివంక చూసింది. రవీంద్ర బాల్కనీగుండా బయట విరజిమ్ముతున్న వెన్నెలను చూస్తూ అన్నాడు.

"నేను ఇంకో అమ్మయిని ప్రేమించాననుకుంటున్నావా? ఈ జన్మకు అటువంటి కోర్కెలు నాకు లేవు. బలి పశువును నేను కాదు. నువ్వు సులోచనా! నువ్వు. ఈ ఇంటి వైభవానికి అందమైన కోడలు కావాలి. అన్ని విధాల అణకువగా వుండాలి. ఈ భవంతిలో వున్న రహస్యాల మేలి ముసుగును అందంగా జలతారు పరదాలా ధరించగలగాలి. నేనొక్కడినే ఇంత ఆస్తికి వారసుడిని. నాకు పేద ఇంటి పిల్లనే ఎందుకు ఎంచుకుంది అమ్మ..."

సులోచన శిలలా వినసాగింది.

అతను అసహనంగా అన్నాడు.

"అసలు నాకు పెళ్ళి ఏమిటి అర్ధం లేకుండా. అన్ని విధాల అమ్మతో వాదించి నెగ్గలేకపోయాను. కారణం.. కారణం సులోచనా నాకు సంపాదించే సమర్ధతలేదు. అమ్మని కాదని ఈ ప్రపంచంలో ఒక్కడినే బ్రతుక్కురాగల సమర్ధతా లేదు. అసలు.. అసలు.. ఏ విధమైన సమర్ధతా లేని అందమైన విగ్రహాన్ని.

సులోచన చెవుల్లో వేయి సముద్రాల హోరు ప్రారంభమయింది

చికాగ్గా అన్నాడు రవీంద్ర.

"ఇవన్నీ నేనే నీకు చెప్పవలసిరావటం నా దౌర్భాగ్యం. నాకు అన్ని రకాల వైద్య పరీక్షలూ పూర్తయాయి. దాంపత్య జీవితం నాకు ప్రాప్తంలేదు. కాని నువ్వు ఈ విషవలయంలో చిక్కుకున్నావు. నీ జీవితం నీ ఇష్టం వచ్చినట్లు మలచుకో.

నాకు ఏం ప్రమేయం లేదు. అమ్మ నీకు యితరత్రా ఏ లోటూ రానీయదు. డబ్బుతో పొందగలిగే సౌఖ్యాలన్నీ నువ్వు పొందవచ్చు. స్నేహితుడిగా నన్ను భావిస్తే సరే సరి, లేదా నా మానాన నన్ను బ్రతకనీయి. అంతలో చెప్పటం ఆపేశాడు.

సులోచన తెలివి తప్పి పడిపోతూవుంది.

ఆమెను నెమ్మదిగా మంచం మీదకు చేర్చి బయటకు వెళ్ళిపోయాడు రవీంద్ర.

ఎప్పటికో తెలివి వచ్చింది సులోచనకు. తలంతా దిమ్ముగా వుంది.

తన జీవితం ఇట్లా తెల్లవారిపోవసిందేనా? పెద్ద పెట్టున దుఃఖం వచ్చింది సులోచనకు.

నుదుటిమీద చల్లని చేయి పడింది.

"రామచంద్రా! ఎవరి కళ్ళు పడ్డాయో పండువంటి పిల్ల ఇట్లా వడలిపోయింది."

సులోచన చివ్వున తలెత్తింది.

అత్తగారి మీద ఆగ్రహం - తన నిస్సహాయత - పుట్టింటి లేమితనంలోని బేలతనం- సముద్రపుటలలుగా ఆలోచనలు విరుచుకుని పడుతుండగా ఏమీ చేయలేని అశక్తతతో భోరున ఏడ్వసాగింది.

సుభద్రమ్మ కోడలి తల నిమిరింది.

"లేచి మొహం కడుక్కోతల్లీ. తెల్లవారిపోవస్తోంది. ఈ రోజు టైలర్‌ని రమ్మన్నాను. కొలతలిస్తే పట్టు జాకెట్లన్నీ కుట్టి తెస్తాడు. చీరలన్నింటికీ నప్పే గుడ్డలు తీసుకున్నాను."

సులోచన నెమ్మదిగా లేచింది.

"రవ్వల నెక్లెసు చేయిద్దామనుకుంటున్నాను. నీకు నచ్చిన నమూనా ఏరుకో"

సులోచన కళ్ళు తుడుచుకుంది.

"డబ్బు తీసుకుని మధ్యాహ్నం బజారుకి వెళ్ళమ్మా. చిన్నపిల్లలు మీకు ఏం కావాలో పూర్వకాలపు దాన్ని నాకేం తెలుస్తాయి. కావల్సినవన్నీ కొనుక్కో"

నోట్ల కట్టను సులోచన మంచమ్మీద పెట్టి లేచింది ఆవిడ.

సులోచన నిస్సత్తువగా లేచి కూర్చుంది. నోటల్ కట్టవైపు చూసి

డబ్బు విసిరిపారేద్దామని చేతుల్లోకి తీసుకుంది.

చేయి వణుకింది.

విసరలేకపోయింది.

తరువాత నెమ్మదిగా లేచి నోట్ల కట్టను భద్రం చేసుకుని మొహం శుభ్రంగా తుడుచుకుని గది బయటకు వచ్చింది.

రోజులు క్రమంగా కరిగిపోతున్నాయి.

కోరిన బట్టలు కొనుక్కోవడం, నచ్చిన సినిమాలు చూడటం, మెచ్చిన నగలు చేయించుకోవటం సులోచన కార్యక్రమాలుగా మారిపోయాయి.

సులోచనను అతి అపురూపంగా చూసుకుంటోంది సుభద్రమ్మ.

వ్యాపారంలో డబ్బు గడించడం తప్ప మరేం ధ్యాసా లేని మామగారూ, నిరంతరం జపతపాలతో, అన్నదానాలతో మునిగితేలే అత్తగారూ – తన పుస్తకాలతో తనదైన ప్రత్యేక ప్రపంచంలో విహరించే భర్తా –

సులోచనకి ఏ విధమైన కట్టడులూ లేవు. సంవత్సరం గడిచేసరికి సులోచనకు ఆ ఇంట్లో ప్రత్యేకమైన స్థానం వచ్చేసింది.

క్రమంగా, చీరెలూ నగలూ సులోచనకు తృప్తినివ్వడం మానేశాయి.

యౌవనం విరగబూసిన ఆమెలో కోర్కెలు క్రమంగా వళ్ళు విరుచుకోసాగాయి.

ఏ చీర పట్లా ఆసక్తిని చూపించలేని కోడలి ప్రవర్తన సుభద్రమ్మ గమనిస్తూనే వుంది.

ఆ ఇంటిలో సుభద్రమ్మ కన్నుదాటి ఏ సంఘటనా దాటిపోదు.

కోడలిలో అసంతృప్తి పెరగడం సుభద్రమ్మ గ్రహించింది.

ఇంట్లో అంతా వాడుకునే కారు కాకుండా కోడలి కోసం ప్రత్యేకంగా కారు తెప్పించింది సుభద్రమ్మ.

తిరిగే సులోచనకు కావల్సినంత కాలక్షేపం జరిగిపోతోంది.

చాకులాంటి కుర్రాడు సత్యాన్ని కోడలి కారుకు డ్రైవర్‌గా కుదిర్చింది సుభద్రమ్మ.

సులోచన అందానికి తోడు మంచి పోషణ జరుగుతోంది.

అణువణువూ వయస్సు నిగారింపుతో మెరిసిపోతోంది.

పరవళ్ళు వేసే యౌవనం లత ఆలంబన కోసం తపిస్తూ వుండగా సత్యం ఆమె జీవితంలో ప్రవేశించాడు.

న్యాయాన్యాయాలు గురించి ఇద్దరూ ఆలోచించలేదు.

ముందు ముందుగా సులోచన మనస్సు సంశయంతో ఊగిసలాడినా యిరవై ఏళ్ళ పరువం ఆమెను జయించింది.

సత్యంతో సన్నిహితత్వం పెరుగుతూ వుంటే సులోచన అంతరాంతరాలలో బెదురు బుసలు కొట్టసాగింది.

ఓ రోజు రాత్రి అవుట్ హౌస్‌లో వున్న సత్యం గదినుంచి బటకు వస్తూ సుభద్రమ్మ కంటపడి నిలువునా వణికిపోయింది సులోచన.

కోడలిని గమనించనట్లుగానే తన దారిని తాను వెళ్ళిపోయింది సుభద్రమ్మ.

ఆ రోజు సత్యం దగ్గర ఏడ్చింది సులోచన.

"నిజానికి నువ్వే నాకు భర్తవి. ఈ సంపదా వద్దూ, హోదాలూ వద్దు. మనిద్దరం ఎక్కడికైనా వెళ్ళిపోదాం సత్యం."

సత్యం నెమ్మదిగా నవ్వాడు.

"ఇప్పుడు ఇట్లాగే అనిపిస్తుంది. మీ అత్త వేసే మీగడ పెరుగు లేనిదే నువ్వు ముద్ద ఎత్తలేకపోతున్నావు. నాకు నిలకడైన బ్రతుకు తెరువులేదు. ఈ రోజు ఈ పొంగులో నాతో వచ్చేసినా తర్వాత బతుకంతా బాధపడతావు."

సులోచన మరింతగా అతని గుండెల్లో ఇమిడిపోతూ మరి మాట్లాడలేదు.

అత్తగారి కోసం తోటలో పువ్వులు కోస్తూంటే కళ్ళు తిరిగాయి సులోచనకు.

డాక్టరు వచ్చి వెళ్ళాక తనలో తానే ముడుచుకుని పడుకునిపోయింది.

వెన్నువెంట తెలియని ఆందోళన జరజరా పాకింది.

సుభద్రమ్మ లోపలికి వస్తూనే కోడలికి దిష్టి తీసింది. "లంకంత కొంపకి గోరంత వెలుగు రాబోతోంది. ఇన్నాళ్ళకు నేను నాయనమ్మను కాబోతున్నాను. చూడు తల్లి వేళకు పాలూ, పళ్ళూ క్రమం తప్పకుండా పుచ్చుకోవాలి. నీకు ఏ కోరిక వున్నా తీర్చేటందుకు నేనున్నాను.."

సులోచన బెదురుగా ఆమె వైపు చూసింది.

చెక్కు చెదరని చిరునవ్వుతో వున్న ఆవిడను చూడగనే నెమ్మదిగా కళ్ళను దించేసుకుంది.

ఆ తర్వాత సత్యం దగ్గర భోరుమని ఏడ్చింది. "ఈ ఇంట్లో మరింక నేను వుండలేను సత్యం. ఇప్పుడైనా నన్ను నీ వెంట తీసుకుని వెళ్ళిపో సత్యం."

సత్యం బాధగా అన్నాడు.

"నాకు ఈ వంద రూపాయల జీతమే ఆధారం. తల్లీ, చెల్లెళ్ళ భారం నామీదనే వుంది. నాకు స్థిరమైన మంచిపని దొరికితే ఎంత బాగుండును."

సీమంతం వేడుకలు ఘనంగా జరిగాయి.

రవీంద్రలో కూడా ఎటువంటి అసహనం కనిపించలేదు సులోచనకి

బంధువుల పరిహాసాలన్నీ చిరునవ్వుతో స్వీకరించాడు.

అత్తవారి తత్వాలు సులోచనకు అర్థంకాలేదు. వారి మంచి మనస్సులే కారణమనుకోవడానికి ఆమె హృదయం ఒప్పుకోవటంలేదు.

సులోచన మనస్సులో కోటి శంకలు మెదుల్తుండగానే నెమ్మదిగా నెలలు గడిచాయి.

ఊరిలోకెల్లా పెద్ద నర్సింగ్ హోంలో పురుడు పోయిందింది సుభద్రమ్మ.

నౌకర్లు, చాకర్లు నాలుగు కార్లనిండా చుట్టాలు, ఇంత హడావుడిలో సుభద్రమ్మగారికి మనవడు పుట్టాడని అంతరూ తీపి తిన్నారు.

పదకొండోరోజున పురిటి స్నానం చేయించి బారసాల వేడుకలు అతి వైభవంగా జరిపించింది సుభద్రమ్మ.

వచ్చిన పేరంటాళ్ళందరికీ పసివాడిని పట్టుగుడ్డలలో ఎత్తుకుని చూపిస్తూ అంటోంది సుభద్రమ్మ.

"అంతా మా రవి పోలిక ఆ ముక్కూ, కళ్ళూ అంతా అచ్చుగుద్దినట్లు పుట్టాడు కదూ."

సుభద్రమ్మ పంచిపెట్టిన వెండి బొమ్మలు చూసుకుని మురుస్తున్న బంధుజనం సంతోషంగా తలలు ఊపారు.

"ఇంత కాలానికి మా నట్టింట ఈ చిన్ని కృష్ణుడు వెలిశాడు.."

అత్తగారు సంబరంగా చెప్పే మాటలు సులోచనకు మంటలు పుట్టిస్తున్నాయి.

సులోచనకు సత్యం భోజనం చేశాడో లేదో తెలియటం లేదు.

పుట్టిన బిడ్డను సత్యానికి చూపాలని ఆమె మనస్సు తహతహలాడిపోతోంది.

ఎప్పుడూ పదిమంది చుట్టూరా వుండటంతో అసలు సత్యాన్ని పలకరించే సాహసం కూడా చేయలేకపోతోంది.

నెమ్మది నెమ్మదిగా బంధువులంతా తమ తమ యిళ్ళకు వెళ్ళాక సులోచనకు ఊపిరి సలిపినట్లయింది.

సమయం చూసుకుని అత్తగారిని సమీపించింది. నెమ్మదిగా అంది.

"బాబుకి కొన్ని వస్తువులు కావాలి. బజారుకి వెళ్ళివస్తాను. చిన్నకారు తీసుకుని వెళ్ళనా?"

సుభద్రమ్మ ప్రేమగా అంది.

"వెళ్ళు తల్లీ జాగ్రత్తగా వెళ్ళు. తొందరగా వచ్చేయి."

అత్తగారు అంత సులువుగా అంగీకరిస్తారని అనుకోని సులోచన తొందర తొందరగా తయారయి బయటకు వచ్చింది.

కారు తీసుకుని ఓ ముసలి డ్రైవర్ వచ్చాడు.

సులోచన నిర్ఘాంత పడింది. "సత్యం ఎక్కడా?" ఆతృతగా అడిగింది.

అతను వినయంగా అన్నాడు.

"అతని బదులుగానే నన్ను వేసుకున్నారమ్మా. సత్యాన్ని మానిపించి వారంపైగానే అయింది."

సులోచన చెవుల్లో పిడుగులు పడ్డాయి. కంఠం పొడారిపోతుండగా అంది.

"అతను ఎక్కడ పనిచేస్తున్నాడు?"

"పెద్దమ్మగారి దొడ్డబుద్ధి తమకు తెలియనిదేముందమ్మా. ఆరునెలల జీతం యినాముగ ఇచ్చారు. వాళ్ళ వూరు తూర్పువైపుట. అక్కడ ఏదో పని చూసుకోవచ్చునని వెళ్ళిపోయాడు. రండమ్మా! కారు తెచ్చాను."

"వద్దులే" అంటూ లోపలకు వచ్చేసింది.

ఆగ్రహావేశాలతో అణువణువునా వణికిపోయింది సులోచన.

వేగంగా అత్తగారు వున్న చోటుకి వెళ్ళింది.

దేముడి పూజకు కూర్చునివుంది సుభద్రమ్మ.

సులోచనకు ఏమి మాట్లాడాలో తెలియలేదు. సుభద్రమ్మ కోడలిని చూసింది.

"అదేమిటి బజారుకి వెళ్ళలేదా?"

కోడలి సమాధానం కోసం చూడకుండానే అంది సుభద్రమ్మ.

"పోనీలే చల్లగాలిలో తిరక్కుండా వచ్చేశావు. అసలే పచ్చి ఒళ్ళు జాగ్రత్తగా వుండాలి"

ప్రమిదలో వత్తిని అగ్గిపుల్లతో వెలిగించి, దానితోనే వత్తిని ఎగసనదోసి, దీపం ప్రకాశిస్తూ వుంటే పుల్లను గిరాటు వేసింది సుభద్రమ్మ.

COMMENTS